

ZAKŁAD
UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH

Oddział w Opolu

Opole, dnia 22 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Opolu
Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
Pl. Daszyńskiego 1, 45-064 Opole
Sąd Rejonowy w Opolu
BIURO PODAWCZE

za pośrednictwem. 2019-10-24 godz.

Sąd Rejonowy w Opolu
Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
Ul. Ozimska 60a, 45-368 Opole
Zal.
Sekretarka Aleksandra Medyńska

Sygn. w I instancji: IV U 640/18

Powód: Elżbieta F

repr. przez r. pr. Jolantę Dudę z Kancelarii Radcy Prawnego, Ul. Opolska 27, 47-100 Sucha

Pozwany: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Opolu, ul. Wrocławska
24, 45-701 Opole

o zasiłek chorobowy

w.p.z.: 11.612,56 zł

APELACJA

Organu rentowego od wyroku Sądu Rejonowego w Opolu z dn. 2.10.2019 r.,
sygn. akt: IV U 640/18

Jako wykazany w sprawie pełnomocnik organu rentowego, zaskarżam powyższym wyrok w części, zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego art. 17 ust. 1 z ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017 r., poz. 1368), poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, wyrażające się uznaniem przez Sąd I Instancji, iż w okresie orzeczonej

niezdolności do pracy wnioskodawczynie nie wykonywała pracy zarobkowej i nie wykorzystywała zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem, a co za tym idzie wnioskodawczynie zachowuje prawo do wypłaty zasiłku chorobowego za cały sporny okres niezdolności do pracy oraz w konsekwencji naruszenie przepisów prawa materialnego – a to art. 66 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy poprzez ich nie zastosowanie i uznanie, iż zasiłek chorobowy wypłacony wnioskodawczynie w spornym okresie jest świadczeniem jej należnym, a co za tym idzie nie podlega zwrotowi;

2. prawa procesowego, a to w szczególności art. 233 § 1 kpc, poprzez Sąd I Instancji granic swobodnej oceny dowodów, wyrażające się błędnym i dowolnym zinterpretowaniem związku zachodzącego między poszczególnymi faktami, ustalonymi w toku postępowania sądowego, wyciągając ostatecznie z ich całokształtu błędny wniosek - co do uznania, iż wnioskodawczynie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie wykonywała pracy zarobkowej i nie wykorzystywała zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem – a co za tym idzie wnioskodawczynie ma prawo do zasiłku chorobowego z tego tytułu;
3. sprzeczność ustaleń faktycznych Sądu I Instancji z treścią zebranego w sprawie dowodowego, w szczególności materiału dowodowego w postaci dokumentów z akt, a to: korespondencji ZUS z dn. 23.05.2018 r., korespondencji ZUS z dn. 27.06.2018 r., zaświadczenia z dn. 20.06.2018 r., karta zasiłkowa za 2016 z dn. 2.07.2018 r. wraz załącznikami, notatki w sprawie ujawnienia nadpłaty i przyczyn jej powstania z dn. 8.08.2018 r. i uznanie przez Sąd I Instancji (w oparciu o te ustalenia), iż w niniejszej sprawie, bardziej wiarygodnym dowodem, niż dowód z ww. dokumentów oraz bardziej przekonującym i nie budzącym (w ocenie Sądu I Instancji) żadnych wątpliwości dowodem (a co za tym idzie dającym podstawy do przyjęcia twierdzenia, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wnioskodawczynie nie wykorzystywała zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem) – są zeznania świadków (syna oraz przełożonej wnioskodawczynie), słuchanych w niniejszej sprawie jak i wyjaśnienia samej wnioskodawczynie, które w ostateczności Sąd uznał za logiczne, spójne i korespondujące ze sobą – choć zebrany materiał dowodowy i jego szczegółowa analiza nie pozwala w żadnej mierze na wyciągnięcie takiego wniosku.

Mając powyższe na uwadze organ rentowy wnosi o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania w całości;
- 2) ewentualnie o uchylenie wyroku zaskarżonego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 3 września 2018 r. znak sprawy: 240000/604/CW224684/2018-ZAS Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Opolu odmówił wnioskodawczyni Elżbiecie prawa do zasiłku chorobowego od 18 grudnia 2016 r. do 26 grudnia 2016 r., od 30 grudnia 2016 r. do 12 stycznia 2017 r., od 19 czerwca 2017 r. do 4 września 2017 r. oraz prawa zasiłku opiekuńczego za okres od 23 września 2016 r. do 7 października 2016 r.

Wnioskodawczyni od powyższej decyzji wniosła odwołanie do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu.

Wyrokiem Sądu z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt: IV U 640/18:

- w pkt 1 sentencji ww. wyroku (zaskarżonym niniejszą apelacją) - zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Opolu z dnia 3 września 2018 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego od 18 grudnia 2016 r. do 26 grudnia 2016 r., od 30 grudnia 2016 r. do 12 stycznia 2017 r., od 19 czerwca 2017 r. do 4 września 2017 r. oraz prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 23 września 2016 r. do 7 października 2016 r. i w związku z tym nie zobowiązał wnioskodawczyni do zwrotu pobranych za ww. okres świadczeń oraz
- w pkt 2 zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Opolu na rzecz wnioskodawczyni kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W ocenie Sądu I Instancji za przyjęciem takiego rozstrzygnięcia przemawiał fakt, iż wnioskodawczyni nie podejmowała w okresie orzeczonej niezdolności do pracy aktywności zawodowej, a co za tym idzie nie wypełniła przesłanek z art. 17 ustawy, tj. wykonywania pracy zarobkowej oraz wykorzystywania zwolnienia lekarskiego od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

W konsekwencji zasiłek chorobowy oraz zasiłek opiekuńczy za ww. okresy wnioskodawczyni przysługuje i nie podlega zwrotowi.

Z przedmiotowym wyrokiem organ rentowy nie może się zgodzić.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy organ rentowy zasadnie zaskarżoną decyzją z dnia 3 września 2018 r. odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego od 18 grudnia 2016 r. do 26 grudnia 2016 r., od 30 grudnia 2016 r. do 12 stycznia 2017 r., od 19 czerwca 2017 r. do 4 września 2017 r. oraz prawa zasiłku opiekuńczego za okres od 23 września 2016 r. do 7 października 2016 r.

Jak wynika z ustaleń faktycznych Sądu I Instancji, wnioskodawczyni jest zatrudniona w firmie pod nazwą ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ w Opolu, a ponadto, spornym w okresie, tj. od 16 kwietnia 2015 r. do 22 listopada 2018 r. była zatrudniona na umowę zlecenia w firmie pod nazwą Randstad Polska Sp. z o.o. w

Warszawie i świadczyła usługi na rzecz Avon Cosmetics Polska na stanowisku Lidera Sprzedaży.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że w okresach objętych zaskarżoną decyzją organu rentowego wnioskodawczyni pozostawała niezdolna do pracy z powodu choroby, jak również, iż była objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Kwestią sporną pozostawało, czy w czasie orzeczonych niezdolności do pracy wnioskodawczyni świadczyła pracę oraz wykorzystywała zwolnienia lekarskie niezgodnie z ich celem.

W toczącym się postępowaniu sądowym przeprowadzono dowód z akt organu rentowego, akt osobowych i przesłuchania świadków oraz wnioskodawczyni. W ocenie sądu wnioskodawczyni nie podejmowała czynności związanych z zawartą umową zlecenia pomiędzy wnioskodawczynią a Randstad Polska Sp. z o.o. ani też nie wykorzystywała zwolnień niezgodnie z celem ich wystawienia. Zgodnie z twierdzeniami Sądu I Instancji podejmowane przez wnioskodawczynię w dniach 29.06.2017 r., 18.07.2017 r. i 24.07.2017 r. czynności polegające na uczestnictwie w szkoleniach kosmetycznych, w dniach 24.09.2016 r., 30.09.2016 r., 4.10.2016 r., 16.12.2016 r., 21.12.2016 r., 30.12.2016 r., 26.06.2017 r., 17.07.2017 r., 2.08.2017 r., 28.08.2017 r. czynności polegające na złożeniu zamówienia na łączną kwotę w wysokości 2.960,92 zł oraz w dniach 6.10.2016 r., 6.07.2017 r., 26.06.2017 r. i 31.08.2017 r. czynności polegające na zamianowaniu łącznie 7 Konsultantek, nie mogą skutkować pozbawieniem jej prawa do zasiłku chorobowego i zasiłku opiekuńczego za sporny okres.

Jednakże z taką oceną i wywoдем Sądu I Instancji nie można się zgodzić.

Organ rentowy nie podziela stanowiska sądu, zgodnie z którym podejmowane czynności w dniach 29.06.2017 r., 18.07.2017 r., 24.07.2017 r., 24.09.2016 r., 30.09.2016 r., 4.10.2016 r., 16.12.2016 r., 21.12.2016 r., 30.12.2016 r., 26.06.2017 r., 17.07.2017 r., 2.08.2017 r., 28.08.2017 r., 6.10.2016 r., 6.07.2017 r., 26.06.2017 r. i 31.08.2017 r. związane z wykonywaniem umowy na stanowisku Lidera Sprzedaży, o czym świadczy zaświadczenie z dnia 20.06.2018 r., nie mogą być uznawane za „pracę zarobkową”, tym bardziej za czynności uznane jedynie za sporadyczne, wymuszone okolicznościami aktywności zawodowej.

W ww. zaświadczeniu z dnia 20.06.2018 r. wprost zostało wskazane, iż wnioskodawczyni nie tylko w spornych okresach świadczyła pracę, lecz również wykorzystywała zwolnienia lekarskie niezgodnie z ich celem poprzez składanie zamówień na w ramach świadczenia usług na rzecz AVON Cosmetics Polska, zamianowanie aż 7 nowych konsultantek oraz uczestnictwo w 3 szkoleniach.

Ponadto Zakład nadmienia, iż zeznania świadków oraz wyjaśnienia wnioskodawczyni nie mogą zostać potraktowane jako dowody bardziej wiarygodne oraz bezspornie świadczące o niewykonywaniu przez wnioskodawczynię czynności w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy.

W ocenie organu rentowego dopuszczone w sprawie zeznania świadków oraz wyjaśnienia wnioskodawczynie nie dowodzą bezspornie, że to syn wnioskodawczynie uczestniczył w 3 szkoleniach kosmetycznych, odbywających się w dniach 29.06.2017 r., 18.07.2017 r. i 24.07.2017 r., tj. w okresie orzeczonej niezdolności do pracy przez wnioskodawczynię, albowiem jak sam świadek zeznał, nie interesuje się on kosmetykami. Nadto świadek również nie potrafił stwierdzić, czy na ww. szkoleniach była prowadzona lista obecności, a także zeznał, iż nie sporządzał z nich żadnych notatek. Toteż wobec powyższego w ocenie Zakładu to nie syn wnioskodawczynie, a sama ubezpieczona uczestniczyła we wskazanych szkoleniach kosmetycznych.

Również zeznania świadka – Ewy ██████████ – nie dowodzą bezspornie, iż to ów świadek w spornych okresach zastępowała wnioskodawczynię lub wykonywała za nią czynności związane z zawartą umową zlecenia z Randstad Polska Sp. z o.o. w Warszawie. Zostało jedynie wykazane, iż w sytuacjach, kiedy ubezpieczona prosiła o pomoc świadka, ta wykonywała za nią pewne czynności, jednak nie była w stanie określić dokładnie jakich. Także świadek zeznał, że wnioskodawczynie nie musiała informować jej, kiedy oraz dlaczego była niezdolna do pracy, a dodatkowo nie była w stanie potwierdzić w jakich okresach wnioskodawczynie prosiła ją o pomoc.

Przy ferowaniu wyroku sąd nie może opierać się głównie na przyjętych za logiczne i spójne dowodach tego rodzaju. Dowód z dokumentu winien być traktowany jako szczególnie ważny materiał dowodowy. Z całą stanowczością nie można także stwierdzić, iż wnioskodawczynie wykorzystywała otrzymane zwolnienia lekarskie zgodnie z celem ich wystawienia. Mając na uwadze całość zgromadzonej dokumentacji w ocenie organu rentowego brak jest podstaw do przyznania prawa do zasiłku chorobowego od 18 grudnia 2016 r. do 26 grudnia 2016 r., od 30 grudnia 2016 r. do 12 stycznia 2017 r., od 19 czerwca 2017 r. do 4 września 2017 r. oraz prawa zasiłku opiekuńczego za okres od 23 września 2016 r. do 7 października 2016 r., a świadczenie to zostało pobrane nienależnie, zatem powinno podlegać zwrotowi wraz z odsetkami.

Wobec powyższego wnioski zawarte w treści apelacji są zasadne, zaś apelacja konieczna.

W tym stanie rzeczy wnosi się jak na wstępie.

REFERENT
Natalia Kiryk-Zaléwska

W załączeniu:
- odpis apelacji.